

Η ΟΝΟΜΑΣΤΙΚΗ ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ Κ.Κ. ΘΕΟΦΙΛΟΥ

Τὴν Κυριακὴν, 11^η / 24^η Μαρτίου 2019, Β΄ Κυριακὴν τῶν Νηστειῶν, ἐν ἧ ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Παλαμᾶ, ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου ἡ Ὀνομαστικὴ ἐορτὴ τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρός ἡμῶν καὶ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων, μετατιθεμένη διὰ λόγους προσκυνηματικοῦ καθεστώτος ἐκ τῆς κατ' ἀκρίβειαν ἡμέρας αὐτῆς, 9^{ης} / 22ας Μαρτίου, ἡμέρας μνήμης τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, τῶν μαρτυρησάντων εἰς τὴν πεπηγυῖαν ἐκ τοῦ ψύχους λίμνην Σεβαστείας τοῦ Πόντου ἐπὶ τοῦ διώκτου αὐτοκράτορος Λικινίου τό ἔτος 320 μ.Χ.

Διὰ τὴν ἐορτὴν ταύτην ἐτελέσθη Πατριαρχικὴ θεία Λειτουργία εἰς τὸ Καθολικὸν τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, προεξάρχοντος τοῦ Μακαριωτάτου Πατρός ἡμῶν καὶ Πατριάρχου καὶ συλλειτουργούντων Αὐτῷ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιερέων τοῦ Πατριαρχείου, Σεβασμιωτάτων Μητροπολιτῶν Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ, Καπιτωλιάδος κ. Ἰσυχίου, τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Ἰόππης κ. Δαμασκηνοῦ, Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Θαβωρίου κ. Μεθοδίου, Λύδδης κ. Δημητρίου, Καττάρων κ. Μακαρίου, Ἀνθηδῶνος κ. Νεκταρίου, Πέλλης κ. Φιλουμένου, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ἐλενουπόλεως κ. Ἰωακείμ καὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Μαδάβων κ. Ἀριστοβούλου. Ἐτι δέ Ἀγιοταφитῶν Ἱερομονάχων, ὧν πρῶτος ὁ Γέρων Καμαράσης ὁσιολογιώτατος Ἀρχιμανδρίτης π. Νεκτάριος, Ἀραβοφώνων Πρεσβυτέρων καὶ Ἱερέων παρεπιδημούντων ἄλλων Ἐκκλησιῶν, τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Μάρκου καὶ ἄλλων διακόνων, ψάλλοντος τοῦ Πρωτοψάλτου τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως κ. Κωνσταντίνου Σπυροπούλου καὶ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Βυζαντινῆς χορωδίας “Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Κουκουζέλης” ὑπὸ τὸν κ. Ἑμμανουήλ Δασκαλάκην καὶ μετέχοντος ἐκκλησιάσματος ἐξ ἐντοπίων καὶ προσκυνητῶν.

Μετά τὴν θείαν Λειτουργίαν ἠκολούθησε Δοξολογία, μεθ' ἣν ἡ ἄνοδος εἰς τὰ Πατριαρχεῖα.

Ἐνταῦθα ἠκολούθησαν αἱ προσφωνήσεις: α. Τοῦ Γέροντος Ἀρχιγραμματέως Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου ὡς ἔπεται:

“Μακαριώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα,

Ἀνερχόμενοι τὰς βαθμίδας τῆς Ἀγίας καὶ Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἐνισχυόμεθα εἰς τὸν πνευματικὸν ἡμῶν ἀγῶνα ἐκ τῆς μνήμης τῶν Ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, εὐθαρσῶς ὁμολογησάντων τὸν Χριστόν, ἀψηφησάντων τὸν παγετῶνα τῆς λίμνης Σεβαστείας τοῦ Πόντου τό 320 ἐπὶ βασιλέως Λικινίου, καλῶς ἀθλησάντων καὶ στεφανωθέντων.

Ἐν τῇ ἐορτῇ τῶν ἀθληφόρων τούτων σήμερον προβάλλεται κατ' ἐξοχὴν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν Ἱεροσολύμων ἡ μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος θεοφίλου, καθ' ὅτι τό ὄνομα τούτου φέρει ἡ Ὑμετέρα σεπτὴ Μακαριότης.

Πρὸς ἰδιαιτέραν τιμὴν τοῦ ἁγίου μάρτυρος θεοφίλου καὶ τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος προσηνέχθη ἡ ἀναίμακτος θυσία εἰς τὸ Καθολικὸν τοῦ πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως καὶ ἀνεπέμφθη εὐχαριστήριος Δοξολογία ἐν ἀθρόα συμμετοχῇ τῶν Ἀγιοταφитῶν Πατέρων, τῶν μελῶν τοῦ Ἑλληνορθοδόξου ἡμῶν ποιμνίου καὶ πλήθους

εὐλαβῶν προσκυνητῶν.

Πληρούμενοι τῆς χαρᾶς τῆς διπλῆς ἐορτῆς ταύτης καί εἰς τὴν ἱστορικὴν ταύτην αἵθουσαν τοῦ θρόνου, εὐγνωμόνως γιγνόμεθα μνήμονες τῶν ὅσων ἀγαθῶν ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης ὑπὲρ τοῦ ἡμετέρου Πατριαρχείου καί τοῦ ποιμνίου αὐτοῦ ἐνήργησε.

Μνημονευτέον ἐν πρώτοις ὅτι ἰδιαίτερα καί πάλιν κατεβλήθη προσπάθεια διὰ τὴν ποιμαντικὴν καθοδήγησιν τοῦ ἡμετέρου ποιμνίου εἰς τὰς τρεῖς δικαιοδοσίας αὐτοῦ, ἰδιαίτερος δέ ἐν Ἰορδανίᾳ εἰς Συνάξεις ἱερέων διὰ τὴν ἀποδοτικώτεραν ποιμαντικὴν δραστηριότητα αὐτῶν. Καρπὸς τῶν ἐνεργειῶν τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος ὑπῆρξαν καί αἱ εἰδικαί ἐόρτιοι ἐκδηλώσεις ὑπὸ τῆς Βασιλικῆς οἰκογενείας τῆς Ἰορδανίας, στηρίζουσαι τοὺς χριστιανούς εἰς τὴν εἰρηνικὴν διαβίωσιν αὐτῶν μετὰ τῶν Μουσουλμάνων συμπολιτῶν αὐτῶν. Εἰς τὴν ἐν Ἀμμάν Μητρόπολιν τοῦ Πατριαρχείου ἐτιμήθησαν διὰ τοῦ παρασήμου τῶν Ἰπποτῶν τοῦ Παναγίου Τάφου μέλη τοῦ ποιμνίου τῆς Ἰορδανίας, διακριθέντα εἰς φιланθρωπικάς δωρεάς καί ἀνέγερσιν ἐκκλησίας. Ἐπίσης ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης ἐν τῇ διακρινοῦσῃ Αὐτῇ εὐαισθησίᾳ ὑπὲρ τῶν κατὰ τὴν τελευταίαν ἰδίᾳ περίοδον κατακλυζόντων τὴν Ἀγίαν Γῆν προσκυνητῶν, πολὺν διέθεσε χρόνον διὰ τὴν ὑποδοχὴν αὐτῶν εἰς τὸ Πατριαρχεῖον, τὴν εὐλογίαν, τὴν καθοδήγησιν καί τὴν ὑπογράμμισιν τῆς ἐκ τῆς προσκυνηματικῆς θεωρίας ὠφελείας αὐτῶν.

Διατηροῦσα τὰς ἀγαστὰς σχέσεις Αὐτῆς μετὰ τῶν ἀδελφῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης, προσκληθεῖσα προεξῆρξε τῆς τελετῆς καθαγιασμοῦ τοῦ ἐν Βουκουρεστίῳ περικαλλοῦς καί παμμεγέθους ἱεροῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Ἀνδρέου τοῦ πρωτοκλήτου τοῦ Πατριαρχείου Ρουμανίας καί μετέσχε τῶν ἐθνικῶν ἐορτασμῶν ἐπὶ τῇ 200στῇ ἐπετείῳ τῆς ἀπελευθερώσεως καί ἐνοποιήσεως τῆς Ρουμανίας.

Ἐξασκοῦσα ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης τὸν ἡγετικόν ρόλον τοῦ ἡμετέρου Πατριαρχείου μετὰ τῶν τοπικῶν χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν, ἐκινητοποίησε ταύτας εἰς τὴν ἀποσόβησιν νόμων ὑπονομευόντων τὰς περιουσίας αὐτῶν καί εἰς τὴν ὕψωσιν τῆς συλλογικῆς φωνῆς αὐτῶν διὰ προστασίαν τῶν χριστιανῶν τῆς Ἀγίας Γῆς. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ ἀγῶνας ἀνέλαβε ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης, ἐπισκεπτομένη ἀρχηγούς κρατῶν καί Ἐκκλησιῶν καί Προέδρους διεθνῶν ὀργανισμῶν πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς συμπαραστάσεως αὐτῶν εἰς τὰς προσπάθειάς τοῦ ἡμετέρου Πατριαρχείου νὰ διατηρηθῇ τὸ διεθνῶς καί ἀγιογραφικῶς ἐπικεκρωμένον καθεστῶς τῶν Ἀγίων Τόπων καί τὰ δικαιώματα τῶν χριστιανῶν ἐπ' αὐτῶν.

Ἐντατικώταται ὑπῆρξαν αἱ ἐνέργειαι τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος διὰ τὴν προστασίαν τῶν προσκυνηματικῶν δικαιωμάτων ἡμῶν καί δὴ τῆς προκειμένης ἀνακαινίσεως τοῦ θεοδέγμονος Σπηλαίου τῆς Βηθλεέμ, καθ' ὃν χρόνον ἀξίως τῆς σημασίας αὐτοῦ συνετηρήθη καί ἀνεκαινίσθη τὸ ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἀναστάσεως παρεκκλήσιον τῶν Κλαπῶν καί τὸ παρά τὸν Ἰορδάνην ποταμὸν ἱστορικόν μοναστήριον τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, ἐν ᾧ πρότρυτα ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης ἐδέχθη τὸν Πρόεδρον τοῦ κράτους τοῦ Ἰσραήλ καί τοὺς ἀρχηγούς τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν.

Οὐχ ἥκιστα μνημονευτέον τὸ ἀρξάμενον ἐπὶ τῆς Πατριαρχίας τοῦ μακαριστοῦ Πατριάρχου Διοδώρου καί πρώτης Ἐπιτροπείας τότε τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος ἔργον δειλῆς ἀρχικῶς χριστιανικῆς παρουσίας εἰς Κατάρ, ὁλοκληρωθέν δέ προσφάτως διὰ τοῦ ὑπ Αὐτῆς καθαγιασμοῦ περικαλλοῦς ἱεροῦ ναοῦ τοῦ ἁγίου Ἰσαάκ τοῦ Σύρου, ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου καί ἁγίου Μακαρίου Ἀρχιεπισκόπου Ἱεροσολύμων μετ' ἐπισκοπικῆς κατοικίας καί συγκροτήματος

ἐνοριακῶν ἐγκαταστάσεων πρὸς παραμυθίαν, στήριξιν καὶ ἁγιασμόν τῶν ἐκεῖ διαβιούντων Ὁρθοδόξων χριστιανῶν καὶ οὐχὶ μόνον.

Ἐξ ὅλων τούτων, Μακαριώτατε, παραδειγματιζόμεθα καὶ ἐνθαρρυνόμεθα οἱ Ἀγιοταφῖται, ἵνα συνεργῶμεν μεθ' Ὑμῶν ὡς τὰ μέλη τοῦ σώματος μετὰ τῆς κεφαλῆς καὶ συνεργαζόμεθα μεταξύ ἡμῶν ἁρμονικῶς, ἵνα ἀντανακλῶμεν μαρτυρίαν ὁμονοίας καὶ ἐνότητος εἰς τόν κόσμον καὶ ἐπαινῆται ἐκ τῆς βιοτῆς ἡμῶν τό ὄνομα τῆς γεραρᾶς ἡμῶν Ἀδελφότητος καὶ τῆς Ἐκκλησίας Σιών τῆς Ἀγίας καὶ δοξολογῆται τό προσκυνητόν ὄνομα τοῦ Ὑψίστου.

Ὑψῶν τέλος τό ποτήριον, εὐχομαι Ὑμῖν, Μακαριώτατε, ἐξ ὀνόματος τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῆς Ἀδελφότητος ὅλης ὑγιείαν, δύναμιν καὶ προστασίαν ἄνωθεν, ἵνα σταθερῶς καὶ εὐθυδρόμως καθοδηγῆτε τό σκάφος τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῆς εἰρηνευτικῆς, συνδιαλλακτικῆς καὶ σωστικῆς αὐτῆς ἀποστολῆς εἰς τὴν Ἁγίαν Γῆν καὶ εἰς τό σῶμα τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας καθόλου. Γένοιτο”.

β. Τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Χρήστου Σοφianoπούλου ὡς ἔπεται:

“Μακαριώτατε,

Σεβασμιώτατοι,

Σεβαστοὶ Πατέρες,

Κυρίες καὶ κύριοι

Ἡ σημερινή ἡμέρα, κατὰ τὴν ὁποία τιμάται ἡ μνήμη των Ἀγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, προσλαμβάνει ιδιαίτερη σημασία, καθὼς ἡ Ἀγιοταφίτικὴ Ἀδελφότητα καὶ το εὐλαβὲς Ἐκκλησίασμα, οἱ προσκυνητές καὶ ἡ Ὁρθόδοξη Κοινότητα, τιμοῦν με τὴ δέουσα λαμπρότητα τὰ ὀνομαστήρια τοῦ προκαθήμενου τῆς Σιωνίτιδας Ἐκκλησίας, τῆς Μητέρας των Ἐκκλησιῶν, τῆς Αὐτοῦ Θειοτάτης Μακαριότητος, τοῦ Πατριάρχῃ Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου Γ’.

Παρευρισκόμενος στὸν εορτασμό αὐτόν με συναισθήματα εὐλικρινοῦς χαρὰς καὶ ιδιαίτερης τιμῆς θὰ ἠθέλα, Μακαριώτατε, νὰ εκφράσω, τὴν ἀκλόνητὴν υποστήριξη καὶ συμπαράσταση τῆς Ἑλλάδας πρὸς τὸ Πρεσβυγενὲς Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων καὶ νὰ Σας ἀπευθύνω τὶς ἐγκάρδιες εὐχὲς μας γιὰ υγεία, δύναμη καὶ μακροήμερευση, προκειμένου νὰ συνεχίσετε τὴν υψηλή, τόσο ἐθνική, ὅσο καὶ θρησκευτικὴ ἀποστολή Σας, ἡ ὁποία αποκτὰ ὅλο καὶ μεγαλύτερη σπουδαιότητα καὶ σημασία, τὴ δύσκολη αὐτὴ ἐποχὴ.

Κατὰ τὴ μακραίωνη διαδρομὴ του, τὸ Ἑλληνορθόδοξο Πατριαρχεῖο Ἱεροσολύμων ἔχει διαδραματίσει ἓναν ἐξόχως σημαντικὸ ἱστορικὸ ρόλο καὶ, ὡς θρησκευτικὸ κέντρο των Ἀγίων Τόπων, ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι μὴ ἀστείρευτὴ πηγὴ ἐλπίδας καὶ νὰ προβάλλει, πρὸς πάσα κατεύθυνση, ἀπὸ τὴν Ἁγία Πόλη, τὸ πανανθρώπινο μήνυμα τῆς σωτηρίας, ἐνῶ προασπίζεται καθημερινά, χάρις στὴν ἀφοσίωση καὶ αὐταπάρνηση των Ἀγιοταφιτῶν Πατέρων, τὰ πλέον σημαντικὰ Ἱερά Προσκυνήματα τοῦ Χριστιανισμοῦ.

Τὸ Ἱερό καθίδρυμα εἶναι σταθερὸ σημεῖο ἀναφοράς γιὰ τοὺς ἀπανταχοῦ Ἕλληνες καὶ συμβολίζει τὴ μακραίωνη παρουσία τοῦ Ἑλληνισμοῦ στοὺς Ἁγίους Τόπους, ἐνῶ

αποτελεί άρρηκτο δεσμό φιλίας και συνεργασίας με τους άλλους λαούς, και είναι εκφραστής των Ορθόδοξων Χριστιανών της περιοχής, διαφυλάττοντας πολύτιμες παραδόσεις και μεταδίδοντας, προς πάσα κατεύθυνση, το οικουμενικό μήνυμα της Ορθοδοξίας.

Μακαριώτατε,

Σέ μια εποχή αστάθειας, ρευστότητας και συνεχών ανακατατάξεων που φαίνεται να ευνοεί τη μισαλλοδοξία, την εμπάθεια και την αντιπαλότητα, το πολυσήμαντο έργο Σας που διέπεται από ειλικρινή διάθεση συνεννόησης και συμφιλίωσης, όχι μόνο στις σχέσεις με τα άλλα δόγματα και τις άλλες θρησκείες, αλλά και στο πλαίσιο της ευρύτερης προσπάθειας ειρήνευσης στην πολύπαθη αυτή περιοχή, προσδίδει ηθικό ανάστημα στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων, στο πλαίσιο και της προάσπισης της χριστιανικής παρουσίας στη Μέση Ανατολή, προάγοντας το ρόλο του, ως παράγοντα μετριοπάθειας και σταθερότητας. Με σειρά πρωτοβουλιών Σας, προωθείτε την αναστήλωση και ανάδειξη των Ιερών Προσκυνημάτων της Χριστιανοσύνης, ενώ μεριμνάτε για τη διατήρηση του Καθεστώτος στην Αγία Γη και για την πνευματική καθοδήγηση και ευημερία ενός ποιμνίου που υφίσταται σημαντικές δοκιμασίες.

Διότι, οι προκλήσεις της εποχής και οι κίνδυνοι που ενεδρεύουν είναι πολλοί. Είναι όμως βέβαιο ότι όσοι επιβουλεύονται το Πατριαρχείο, μάταια μοχθούν. Οι προσπάθειές τους προσκρούουν και θα προσκρούουν πάντα στη δύναμη που το Ιερό Καθίδρυμα αντλεί από τη μακρά ιστορία και παράδοση, από την ενότητα, από τη βαθειά πίστη και την αφοσίωση της Αγιοταφίτικης Αδελφότητας και από την ηγεσία της, Μακαριώτατε, που με ενσυνείδητη γνώση και αντίληψη των περιστάσεων, με σθένος και αποφασιστικότητα, μεριμνά για το παρόν και το μέλλον του.

Μακαριώτατε,

Το φορτίο που έχετε επωμισθεί είναι μεγάλο και ο αγώνας που αυτό συνεπάγεται είναι μακρύς και κοπιαστικός. Είναι βαθειά μου πεποίθηση ότι, με τη βοήθεια του Θεού και την ενεργό συμπαράσταση όλων μας, θα συνεχίσετε το έργο Σας και θα φέρετε εις πέρας την υψηλή αποστολή Σας.

Χρόνια Πολλά”.

γ. Έκπροσώπων του ποιμνίου των περιοχών της δικαιοδοσίας του Πατριαρχείου, εκπροσώπων των Όρθοδόξων Εκκλησιών και άλλων, ούς ο Μακαριώτατος ηύχαρίστησε διά της κάτωθι αντιφωνήσεως Αυτού:

«Τήν λίμνην ὡς παράδεισον καί τό κρίον ὡς καύσωνα, οἱ Μάρτυρες ἠγήσαντο, Χριστέ ὁ Θεός· οὐκ ἔπηξαν τόν λογισμόν αἱ τῶν τυράννων ἀπειλαί· οὐκ ἐδειλίασαν οἱ γενναῖοι, τῶν βασάνων τάς προσβολάς, ὅπλον θεῖον κεκτημένοι τόν Σταυρόν· δι’ αὐτοῦ γάρ τόν ἐχθρόν ὡς κραταιοί ἐτροπώσαντο· ὅθεν καί τόν στέφανον ἐκομίσαντο τῆς χάριτος», ἀναφωνεῖ ὁ ὕμνωδός τῆς Ἐκκλησίας.

Ἐκλαμπρότατε κ. Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος

κ. Χρῆστε Σοφιανόπουλε,

Σεβαστοί Ἅγιοι Πατέρες καί Ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς χριστιανοί καί προσκυνηταί.

«Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ, ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι Αὐτοῦ δότε δόξαν αἰνέσει Αὐτοῦ», (Ψαλμός 65, 1-2) βοᾷ ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ διὰ στόματος τοῦ προφητάνακτος Δαυΐδ ἐπὶ τῇ ἱερᾷ μνήμῃ τῶν Ἀγίων τοῦ Χριστοῦ ἄθλοφόρων καὶ μεγάλων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων τῶν ἐν Σεβαστείᾳ τῇ πόλει μαρτυρησάντων.

Οὗτοι οἱ ἅγιοι ἐκ διαφόρων πατρίδων ὄντες καὶ ἐφ' ἐνὶ τάγματι στρατευθέντες, οὐκ ἐδειλίασαν τῶν βασάνων τὰς προσβολὰς, ὅπλον θεῖον κεκτημένοι τὸν Σταυρόν ἐτροπώσαντο τὸν ἐχθρόν καὶ τὸν στέφανον ἐκομίσαντο τῆς χάριτος, δηλονότι τὴν Χριστῶνυμον κλησιν δι' ἧς ἐν τοῖς ὑψίστοις νῦν πολιτεύονται, κατὰ τὸν ὑμνωδὸν αὐτῶν.

Ἡ Ἁγία ἡμῶν τῶν Ἱεροσολύμων Ἐκκλησία τιμῶσα τὴν ἱεράν μνήμην τῶν Ἀγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων, ἰδιαιτέρως δέ τὴν τοῦ συμμάρτυρος αὐτῶν Θεοφίλου, οὗτινος τὴν σεπτὴν ἐπωνυμίαν φέρει καὶ ἡ Μετριοτής Ἡμῶν, κατήλθομεν σήμερον ἐν τόπῳ τοῦ μαρτυρίου καὶ τῆς τριημέρου ταφῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, δηλονότι εἰς τὸν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως, ἔνθα ἐτελέσαμεν τό θεῖον καὶ μέγα τῆς εὐχαριστίας μυστήριον. Προσέτι δέ ἀνεπέμψαμεν δοξολογίαν εὐχαριστήριον τῷ Ἀγίῳ Τριαδικῷ Θεῷ ἐπὶ τοῖς, τῇ ἐπωνύμῳ τοῦ μάρτυρος Θεοφίλου, σεπτοῖς Ὑνομαστηρίοις, περιστοιχούμενοι ὑπὸ τῶν τιμίων μελῶν τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος καὶ συμπροσευχόμενοι μετὰ τῶν προσελθόντων ἐκ τοῦ χριστεπωνύμου ποιμνίου ἡμῶν εὐλαβῶν χριστιανῶν καὶ τῶν παρεπιδημούντων προσκυνητῶν.

Τοῦτο δέ ἐποιήσαμεν στοιχοῦντες εἰς τοὺς λόγους τοῦ Θεοῦ Παύλου:
«εὐχαριστοῦντες πάντοτε ὑπὲρ πάντων ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ τῷ Θεῷ καὶ Πατρί» (Ἐφεσ. 5, 20).

Ἡ ἐτήσιος αὕτη μνήμη τῶν ἁγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων καὶ δὴ τοῦ συμμάρτυρος αὐτῶν Θεοφίλου, καθ' ἣν φαιδρῶς πανηγυρίζει ἡ τῶν Ἱεροσολύμων Ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία δέν ἀφορᾷ εἰς τὴν ταπεινότητα Ἡμῶν, ἀλλὰ κυρίως καὶ πρωτίστως εἰς τὸν Πατριαρχικόν Θεσμόν δι' οὗ καταδεικνύεται τό γεγονός ὅτι ἡ Ἐκκλησία τοῦ Χριστοῦ τεθεμελιώται ἐπὶ τοῦ σταυρικοῦ καὶ ἀπολυτρωτικοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ καὶ τῶν Ἀγίων, τῶν γενομένων συμμαρτύρων τοῦ Τιμίου Αὐτοῦ αἵματος. Δι' ὃ καὶ ὁ σοφώτατος Παῦλος λέγει: «τοσοῦτον ἔχοντες περικείμενον ἡμῖν νέφος μαρτύρων, ὅγκον ἀποθέμενοι πάντα καὶ τὴν εὐπερίστατον ἁμαρτίαν, δι' ὑπομονῆς τρέχωμεν τὸν προκείμενον ἡμῖν ἀγῶνα, ἀφορῶντες εἰς τὸν τῆς πίστεως ἀρχηγόν καὶ τελειωτὴν Ἰησοῦν, ὅς ἀντὶ τῆς προκειμένης Αὐτῷ χαρᾶς ὑπέμεινε σταυρόν, αἰσχύνῃς καταφρονήσας, ἐν δεξιᾷ τε τοῦ θρόνου τοῦ Θεοῦ κεκάθικεν» (Ἐβρ. 12, 1-2).

Οἱ ἅγιοι Μάρτυρες τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ εἶναι αὐτοὶ οἱ ὅποιοι ἐμαρτύρησαν διὰ τοῦ αἵματος αὐτῶν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας καὶ τῆς πίστεως εἰς Χριστόν Ἑσταυρωμένον καὶ Ἀναστάντα. Διὰ τοῦτο καὶ ὁ θεῖος Παῦλος παραγγέλλει τῷ μαθητῇ αὐτοῦ Τιμοθέῳ λέγων: «μὴ οὖν ἐπαισχυνθῆς τό μαρτύριον τοῦ Κυρίου ἡμῶν οὐ γὰρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεός πνεῦμα δειλίας, ἀλλὰ δυνάμεως καὶ ἀγάπης καὶ σωφρονισμοῦ» (Β' Τιμ. 1, 7-8).

Οἱ σήμερον τιμώμενοι ἅγιοι Τεσσαράκοντα Μάρτυρες προβάλλονται ὡς παράδειγμα μιμήσεως τοῦ ἀγῶνος, τὸν ὅποιον διήνυσαν ἐν τῷ ἐπιγείῳ αὐτῶν βίῳ, ἵνα κληρονόμοι γένωνται τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ. «Διὰ πολλῶν θλίψεων δεῖ ἡμᾶς εἰσελθεῖν εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ», λέγει ἡ Γραφή (Πράξ. 14,22). «Ὁ γὰρ

παρών βίος», λέγει ὁ Οἰκουμένιος, «ἀγών ἐστίν· ἀγών δέ κατὰ τῶν ἁμαρτιῶν καί ἐπιθυμιῶν καί τῶν νοητῶς ἀντιπαλαιόντων ἡμῖν. Τοῦτον οὖν τρέχωμεν καί κατορθῶμεν τόν ἀγῶνα».

Εἰς τοῦτον τόν ἀγῶνα τῆς μαρτυρίας τῆς ἀγάπης τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ καλούμεθα καί ἡμεῖς, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, ἰδιαιτέρως κατὰ τό εὐλογημένον τοῦτο στάδιον τῆς νηστείας τῆς Ἀγίας καί Μεγάλης Τεσσαρακοστῆς, ἔχοντες βοηθούς καί σκεπαστάς τούς ἁγίους Τεσσαράκοντα Μάρτυρας, τόν συμμάρτυρα καί Πάτρωνα ἡμῶν Θεόφιλον καί τήν Ὑπερευλογημένην Θεοτόκον καί Μητέρα τοῦ Θεοῦ ἀειπάρθενον Μαρίαν. Τούτους ἱκετεύσωμεν, ἵνα ἐν εἰρήνῃ ἀξιωθῶμεν καταντῆσαι ἡμᾶς εἰς τήν τριήμερον Ἀνάστασιν τοῦ Θεοῦ καί Σωτῆρος τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἐπὶ δέ τούτοις, ἐπικαλούμεθα ἐπὶ πάντας τούς συμπροσευχηθέντας μεθ' ἡμῶν καί τούς τιμήσαντας τήν ἑορτήν ταύτην, δύναμιν τήν ἐξ ὕψους, τήν χάριν τοῦ Παναγίου Τάφου, ὑπομονήν καί πᾶσαν παρά Θεοῦ εὐλογίαν, ἐκφράζοντες θερμὰς εὐχαριστίας καί πρὸς τούς προσφωνήσαντας ἡμᾶς, τόν Γέροντα Ἀρχιεπισκοπάρχον, ἱερώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχον, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῶν μελῶν τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου καί τῆς Ἀγιοταφίτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος, τόν Ἐκλαμπρότατον Γενικόν Πρόξενον τῆς Ἑλλάδος κ. Χρῆστον Σοφιανόπουλον, τόν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Ἀθανάσιον, ἀντιπρόσωπον τῆς ἀδελφῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας, διαβιβάσαντα ἡμῖν τὰς εὐχὰς τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Μόσχας κ.κ. Κυρίλλου, τόν Ὀσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Θεόφιλον, ἀντιπρόσωπον τῆς ἀδελφῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ρουμανίας, διαβιβάσαντα ἡμῖν τὰς εὐχὰς τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ρουμανίας κ.κ. Δανιήλ, τόν Ἱερώτατον Μητροπολίτην Ναζαρέτ κ. Κυριακόν, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου ἡμῶν εἰς Ναζαρέτ, τόν Ἱερώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἰόππης κ. Δαμασκηνόν, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου ἡμῶν εἰς Ἰόππην, τόν Ὀσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Ραφαήλ, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου τῆς βορείου Ἰορδανίας, τόν Σχολάρχην τῆς Πατριαρχικῆς ἡμῶν Σχολῆς Ὀσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Ματθαῖον, τόν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Καττάρων κ. Μακάριον, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου τῆς Ἰ. Ἀρχιεπισκοπῆς Καττάρων, τόν Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Μαδάβων κ. Ἀριστόβουλον, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῆς νεοσυστάτου Κοινότητος Beersheba, τόν Αἰδεσιμώτατον π. Φάραχ Μπαντούρ, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, τόν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Ἰγνάτιον, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῆς Κοινότητος τῆς Μπετζάλλας, τόν Οἰκονόμον π. Σάββαν, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῆς Κοινότητος Μπεϊτ-Σαχούρ, τόν ἐντιμότατον κ. Ἀμποῦ – Ἀέτα ἐκ τοῦ Χωρίου τῶν Ποιμένων, τόν κ. Μισιέλ Φρέτζ, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ Συλλόγου Βηθλεέμ καί ἅπαντας τούς μετασχόντας εἰς τόν ἑορτασμόν τοῦτον.

Εἰς ὑγιείαν πάντων ὑμῶν!».

Ἦκολούθησεν ἐόρτιος νηστήσιμος μοναστηριακὴ τράπεζα, εἰς τήν ὁποίαν παρεκάθισεν ὁ Γενικός Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος κ. Χρῆστος Σοφιανόπουλος καί εἰς τήν ὁποίαν ὁ Μακαριώτατος ἀπένειμε τό ὀφθίκιον τοῦ Ἀρχιμανδρίτου εἰς τόν ὑπηρετοῦντα εἰς Μαδηβᾶν Ἀγιοταφίτην Ἱερομόναχον π. Μαρτύριον.

Ἐκ τῆς Ἀρχιεπισκοπείας